

19 Μαρτίου 2023

Όπως λέει ο Απόστ. Παύλος, ο Χριστός «Απογύμνωσε τις αρχές και εξουσίες και θριάμβευσε πάνω στο σταυρό».

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Αθανάσιος ο Μέγας

Η Σταύρωσις.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Αθανασίου Αρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας

Λόγος περί της ενανθρωπήσεως του Λόγου και της διά σώματος προς ημάς
επιφανείας αυτού

Απόδοση εις την νέα ελληνική

Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=367634>

Ο Λόγος του Θεού, λοιπόν, έλαβε κατ' ανάγκη σώμα και χρησιμοποίησε ανθρώπινο όργανο, για να δώσει ζωή στο σώμα (στους ανθρώπους)· και επίσης, όπως γίνεται γνωστός στην κτίση με τα έργα του, έτσι και στην ανθρωπότητα να εργαστεί και να φανερώσει τον εαυτό του παντού, χωρίς ν' αφήσει κανέναν που να μη γνωρίσει τη θεότητά του.

Επαναλαμβάνω και πάλι το ίδιο που είπα παραπάνω, ότι ο Σωτήρας έκαμε το εξής:

όπως τα πάντα γεμίζει με την παρουσία του παντού, κατά παρόμοιο τρόπο να γεμίσει τα πάντα με την αποκάλυψη της γνώσεώς του, όπως το λέει και η Αγία Γραφή: «Γέμισε όλη η γη από τη γνώση του Κυρίου».

Έτσι, εάν κάποιος θέλει να βλέπει τον ουρανό, αντικρίζει την πρόνοια του Θεού· εάν δεν μπορεί να δει τον ουρανό, ρίχνει το βλέμμα του στους ανθρώπους και βλέπει έμπρακτα την ασύγκριτη δύναμη του Θεού προς αυτούς· αναγνωρίζει έτσι ότι στους ανθρώπους Αυτός είναι ο μόνος Θεός Λόγος.

Είτε ακόμη κανείς στράφηκε προς τους δαίμονες και φοβήθηκε, βλέπει ότι Αυτός τους διώχνει· τον αναγνωρίζει λοιπόν ως μόνο που μπορεί να τους εξουσιάζει. Είτε ακόμη βυθιστεί κανείς στα ύδατα και θεωρεί ότι αυτά είναι Θεός, όπως οι Αιγύπτιοι λατρεύουν τα νερά, διαπιστώνει ότι Αυτός μεταβάλλει τη φύση των νερών κι έτσι αναγνωρίζει ότι ο Κύριος είναι ο Δημιουργός τους.

Είτε ακόμη κατέβει στον άδη, στους ήρωες που είναι εκεί και τους λατρεύει ως θεούς, βλέπει όμως την ανάστασή του (του Χριστού) και την νίκη του πάνω στο θάνατο, και σκέφτεται ότι και μόνο μ' αυτά ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Κύριος και Θεός. Διότι, ο Κύριος αγκάλιασε όλα τα μέρη της κτίσεως· τα ελευθέρωσε όλα από κάθε παρανομία και νίκησε, όπως το λέει ο απόστολος Παύλος: «Απογύμνωσε τις αρχές και εξουσίες και θριάμβευσε πάνω στο σταυρό».

Έτσι, κανείς πλέον δεν μπορεί να ξεγελαστεί, αλλά παντού μπορεί να βρει τον αληθινό Λόγο του Θεού.

Έτσι, λοιπόν, από παντού περικυκλώνεται ο άνθρωπος· σε κάθε τόπο, στον ουρανό δηλαδή, στον άδη, στους ανθρώπους, στη γη βλέπει ν' απλώνεται η θεότητα του Λόγου· δεν απατάται πλέον για το Θεό, μόνον Αυτόν (το Χριστό) προσκυνεί και μέσω αυτού γνωρίζει καλά και τον Πατέρα του. Μ' αυτά, λοιπόν τα επιχειρήματα είναι εύλογο να φέρουμε σε δύσκολη θέση τους ειδωλολάτρες. Εάν δεν θεωρούνται αρκετά τα λόγια μας

για να τους ντροπιάσουν, τουλάχιστον να πειστούν στα λόγια μας απ' αυτά που ολοφάνερα τα βλέπουν με τα μάτια τους.

Πότε οι άνθρωποι άρχισαν να εγκαταλείπουν τη θρησκεία των ειδώλων, παρά από τότε που ενανθρώπισε ο αληθινός Λόγος του Θεού;

Πότε τα μαντεία των ειδωλολατρών που είναι διασκορπισμένα παντού άδειασαν και σταμάτησαν, παρά μόνον όταν φανερώθηκε στη γη ο Σωτήρας;

Πότε άρχισαν να καταδικάζονται σαν κοινοί θνητοί οι θεωρούμενοι από τους ποιητές θεοί και ήρωες, παρά μόνον αφότου ο Κύριος έφερε αυτό το τρόπαιο της

νίκης ενάντια στο θάνατο; Και το σώμα που προσέλαβε, αφού το ανάστησε από τους νεκρούς, το διατήρησε άφθαρτο!

Πότε περιφρονήθηκε η απάτη και η μανία των δαιμόνων, παρά αφότου ο Λόγος ως η Δύναμη του Θεού και ο άρχοντας όλων και αυτών ακόμη (των δαιμόνων), από συγκατάβαση για την αδυναμία των ανθρώπων, φανερώθηκε στη γη;

Πότε η τέχνη και τα σχολεία της μαγείας έκλεισαν, παρά μόνον όταν ο Θεός Λόγος φανερώθηκε ως άνθρωπος;

Και γενικά, πότε ξεμώρανε η σοφία των ειδωλολατρών, παρά όταν η αληθινή Σοφία του Θεού παρουσιάστηκε στη γη;

Διότι παλαιότερα όλη η γη και κάθε τόπος είχε παρασυρθεί στη θρησκεία των ειδώλων· οι άνθρωποι τίποτε άλλο δεν πίστευαν ως θεό παρά μόνον τα είδωλα. Τώρα όμως σε όλη την οικουμένη, οι άνθρωποι εγκαταλείπουν τη δεισιδαιμονία των ειδώλων και καταφεύγουν στο Χριστό τον οποίο προσκυνούν ως Θεό· και μέσω του Χριστού γνωρίζουν και τον Πατέρα του, τον οποίο αγνοούσαν.

Και το πιο θαυμαστό! Υπήρχαν μυριάδες και διαφορετικά σεβάσματα και κάθε τόπος είχε το δικό του είδωλο. Δεν μπορούσε όμως ο λατρευόμενος θεός κάθε τόπου να ξεπεράσει τα τοπικά του όρια, ώστε και να πείσει και τους γειτονικούς λαούς να τον λατρεύουν· μόλις και με δυσκολία λατρευόταν στον δικό του τόπο. Κανένας δεν προσκυνούσε τους γειτονικούς θεούς, αλλά σεβόταν μόνο το δικό του είδωλο, θεωρώντας ότι αυτό είναι πάνω από τους άλλους θεούς.

Μόνον ο Χριστός λατρεύεται ως ένας και μοναδικός απ' όλους και παντού. Αυτό που δεν μπόρεσε να πετύχει η αδυναμία των ειδώλων, να πείσει δηλαδή τους γείτονες να τα λατρεύουν, αυτό το πέτυχε ο Χριστός· έπεισε όχι μόνον τους γείτονες αλλά και όλη γενικά την οικουμένη να λατρεύει τον ένα και μοναδικό Κύριο και Θεό και μέσω αυτού να λατρεύει και το Θεό Πατέρα του.

Παλαιότερα όλοι οι τόποι ήταν γεμάτοι από την απάτη των μαντείων· οι άνθρωποι θαύμαζαν με τη φαντασία τους τους χρησμούς των Δελφών, της Δωδώνης, Βοιωτίας, Λυκίας, Λιβύης και Αιγύπτου, των Καβείρων και την Πυθία. Τώρα όμως, αφότου κηρύσσεται ο Χριστός παντού, έχει σταματήσει η μανία των χρησμών στα μαντεία και δεν υπάρχει πλέον σ' αυτά μάντης.

Και παλαιά, επίσης, οι δαίμονες αναστάτωναν με φαντασίες τους ανθρώπους· έστηναν παγίδα σε πηγές, σε ποτάμια, σε ξύλα ή πέτρες και με μαγικές τελετές τρόμαζαν τους ανόητους! Τώρα όμως, μετά τη θεία εμφάνιση του Λόγου στη γη, σταμάτησαν οι μαγικές φαντασιώσεις.

Ο άνθρωπος, κάνοντας χρήση και μόνο το σημείο του σταυρού, διώχνει μακριά τις απάτες των δαιμόνων.

Παλαιότερα, ακόμη, οι άνθρωποι θεωρούσαν ως θεούς αυτούς που οι ποιητές αποκαλούσαν θεούς· εννοώ το Δία, τον Κρόνο, τον Απόλλωνα και τους ήρωες· και οι άνθρωποι βρίσκονταν σε πλάνη και τους λάτρευαν. Τώρα όμως που ενανθρώπησε ο Σωτήρας, έγινε αντιληπτό ότι εκείνοι ήταν κοινοί θνητοί, ενώ μόνον ο Χριστός αναγνωρίστηκε από τους ανθρώπους Θεός, ο Υιός και Λόγος του αληθινού Θεού (Πατέρα).

Και τι να πει κανείς για τη μαγεία την οποία αυτοί θαυμάζουν; Να πει ότι, πριν ενανθρωπίσει ο Λόγος, είχε δύναμη και δράση στους Αιγυπτίους, τους Χαλδαίους και τους Ινδούς· προκαλούσε την έκπληξη στους θεατές. Με τον ερχομό όμως της Αλήθειας και τη φανέρωση του Λόγου αυτή ανατράπηκε και καταργήθηκε τελείως.

Όσον αφορά τώρα στην ελληνική φιλοσοφία και τη μεγαλοστομία των φιλοσόφων, νομίζω ότι κανείς δεν χρειάζεται τα επιχειρήματά μου· διότι όλοι βλέπουν μπροστά τους το θαύμα: ενώ οι Έλληνες σοφοί έγραψαν τόσα πολλά, δεν μπόρεσαν όμως να πείσουν παρά ελάχιστους συμπατριώτες τους σχετικά με την αθανασία και την ενάρετη ζωή.

Αντίθετα, μόνος ο Χριστός, με απλά λόγια και με αγράμματους ανθρώπους, όχι σοφούς και ρήτορες, έπεισε σ' ολόκληρη την οικουμένη μεγάλες ομάδες ανθρώπων να περιφρονούν το θάνατο, να επιδιώκουν την αθανασία, να παραβλέπουν την πρόσκαιρη ζωή και ν' αποβλέπουν στην αιωνιότητα· να θεωρούν μηδαμινό γεγονός την επίγεια δόξα και να επιδιώκουν μόνο την αθανασία.

Από

την

ιστοσελίδα:

http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/a8anasios_megas_logos_peri_enan8rwphse

PERMANENTLY_REMOVED